

indtil 12 sømil. Ifølge art. 100 i tiltrædelsesakten af 1972 ophørte denne ret den 31. december 1982.

Retten til at fastsætte særlige bestemmelser om begrænset fiskeriudøvelse inden for en grænse af 12 sømil blev imidlertid forlænget i en 10 års periode ved Rådets forordning (EØF) nr. 170/83 af 25. januar 1983 om en fællesskabsordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, og ved Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur blev retten forlænget yderligere indtil den 31. december 2002.

Ifølge lovforslagets § 1, stk. 3, har ministeren derfor fortsat en beføjelse til at fastsætte regler om kystfiskeri inden for en grænse af 12 sømil.

I lovforslagets § 1, stk. 3, er udtrykket »det danske fiskeriterritorium« ikke gentaget, idet udtrykket kan forveksles med det danske fiskeriterritorium på 200 sømil. Fastsættelse af Danmarks Riges fiskeriterritorium henhører ikke under Landbrugs- og Fiskeriministeriet, men derimod under Udenrigsministeriet, jf. lov nr. 597 af 17. december 1976 om Danmarks Riges fiskeriterritorium og bekendtgørelse nr. 829 af 13. oktober 1995 om ændring i ministeriernes forretningsområder.

Bestemmelsen i § 1, stk. 4, er ny og svarer til § 1, stk. 4, i L 414. Bestemmelsen kan få betydning, hvis en forordning hører under en anden ministers ressortområde end landbrugs- og fiskeriministerens, selvom forordningen er vedtaget i Fiskerirådsregie.

Til § 2

Der foreslås en mindre ændring til »§ 2-udvalgets« sammensætning.

Det foreslås, at udvalget reduceres med 2 medlemmer, idet de 2 medlemmer, som ifølge den gældende lov kan deltage i udvalget efter forslag fra De samvirkende danske Andelsfiskesalgforeninger og Sammenslutningen af danske Ørredeksportører, igennem lang tid ikke har deltaget i »§ 2-udvalgets« møder, og idet Fiskeindustrien i forvejen er repræsenteret.

Den 9. juli 1994 blev Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening sammenlagt til Danmarks Fiskeriforening. Den nye forening udpeger 4 medlemmer til »§ 2-udvalget«. Før sammenlægningen udpegede hver forening 2 medlemmer.

Derudover har »Foreningen for Danmarks Fiske-Konservesindustri« ændret navn til »Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening«.

Formuleringens vedrørende udvalgets nedsættelse er moderniseret og tilpasset § 2, stk. 2, og stk. 3, i L 414.

Til § 3

De nævnte oplysningspligtige er de samme som dem, der er nævnt i den gældende lovs § 3.

Det er overflødig at gentage den nugældende lovs passus om, at ministeren »eller den, han bemyndiger dertil«, idet lovforslagets § 16 indeholder hjemmel til at ministeren kan delegerer sine beføjelser.

Til § 4

§ 4 er stort set en sammenskrivning af § 6a, stk. 1, i den gældende lov og § 4, stk. 1-7, i L 414.

Den gældende lovs § 6a, stk. 1, henviser til kapitel 6 i lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri med senere ændringer. Henvisningen til kapitel 6 i saltvandsfiskeriloven foreslås opretholdt i § 4, stk. 1, dog således at det tydeliggøres, at henvisningen til kapitel 6 omfatter samtlige bestemmelser i kapitlet. Bestemmelserne (dvs §§ 38-40) foreslås således opretholdt som gældende ved kontrollen med overholdelsen af de i § 1 omhandlede forordninger og regler fastsat i medfør af § 1.

Saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 1 fastsætter, at det påhviler fiskerikontrollen at føre tilsyn med overholdelsen af loven mv. Saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 2, fastsætter videre, at politiet yder fiskerikontrollen bistand ved udførelsen af tilsynsopgaver. Justitsministeren kan efter forhandling med landbrugs- og fiskeriministeren fastsætte de nærmere regler herfor.

Ifølge saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 3, har tilsynsmyndigheden, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til fiskerifartøjer, fisketransportfartøjer og i øvrigt overalt, hvor fisk, alger krebs- og bløddyr eller dele deraf opbevares, transporteres og behandles mv.

Den gældende lov henviser, som allerede nævnt, til denne bestemmelse. Indholdet af bestemmelsen er, at fiskerikontrollen som led i sædvanlige kontrolopgaver og rutinemæssige og stikprøvebaserede eftersyn af fiskerifartøjer, transportfartøjer og modtagelsesvirksomheder mv. (jf saltvandsfiskerilovens § 40, stk. 1) skal have umiddelbar og uhindret adgang til at kontrollere overholdelsen af fællesskabsreglerne og de nationale regler, der er udstedt til gennemførelse heraf.

Henvisningen til saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 4 indebærer, at fiskerikontrollen kan foretage undersøgelser, udtage prøver eller lade prøver udtage, foretage kontrolvejning, indhente dokumentation og oplysninger, samt meddele påbud og forbud i det omfang og på de områder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse. Reglen er nødvendig, idet